

РЕШЕНИЕ

№ 3280

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Рачев, като разгледа дело номер **2328** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. В. Г. против решение от 06.10.2010 г., постановено по НАХД № 1350/2009 г. на СРС, НК, 95 с-в. Със същото е потвърдено НП № 171377/19.12.2008 г. на заместник-началника на О.-С., с което на касатора на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 150 лв. за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от един месец.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, по съображения, подробно изложени в касационната жалба. Иска се да се отмени с потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба – С. не взема становище по жалбата.

С. дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК,

срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е частично основателна.

С решение от 06.10.2010 г., постановено по НАХД № 1350/2009 г. на СРС, НК, 95 с-в е потвърдено НП № 171377/19.12.2008 г. на заместник-началника на О.-С., с което на касатора на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 150 лева за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от един месец.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 05.12.2008г. касаторът управлявал л.а. „Ауди” А80 с ДК № СА в гр. С. по бУ. „А Й”, с посока на движение от бУ. „Шипченски проход” към бУ. „Цариградско шосе”. В района срещу спортен комплекс ЦСКА той се движел в лявата пътна лента със скорост от 84км/ч при ограничение на скоростта за населено място – 50км/ч, застигайки движещото се пред него пътно превозно средство. Скоростта била засечена с техническо средство „Радар ТР-04”, инвентаризационен номер 009, фиксиращ дата, час и скорост от служителите на О.-С. – св. М и П. За извършеното нарушение бил съставен АУАН № 171377/05.12.2008 г., въз основа на този акт било издадено и наказателното постановление. Фактическата обстановка СРС е приел за установена след анализ на писмените и гласни доказателства.

От правна страна СРС е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Приел е, че издаденото наказателно постановление съдържа всички реквизити по чл. 57 от ЗАНН.

Решението на първоинстанционния съд е правилно по отношение изводите за извършено нарушение на правилата за движение от страна на Д. Г., но касационната инстанция следва да отчете на основание чл. 3, ал.2 от ЗАНН настъпилите нормативни промени в ЗДвП, по силата на които отпада по-тежкото наложено административно наказание – лишаване от право.

Нормата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП установява определени стойности на скоростта в км/ч., които не следва да се превишават от водача при избиране на скоростта на движение , като в населено място скоростта на движение на пътно превозно средство не трябва да превишава 50км/ч. Правилно първоинстанционният съд въз основа на наличните по делото доказателства е приел, че касаторът е нарушил нормата на чл. 21, ал.1 от ЗДвП. Това се потвърждава и от събраните в производството пред първата инстанция гласни доказателствени средства – свидетелските показания на св. М. Действително, в съдебното заседание на 06.10.2010г. свидетелят първоначално заявява, че не може да си спомни конкретния случай, но след това при предявяването на акта той заявява, че потвърждава написаното. Скоростта от 84 км/ч е установена с техническо средство – радар, фиксиращ скоростта, датата и точния час на нарушението. Отчетените данни са показани на водача, който не е възразил по точността им при съставянето на АУАН № 171377/05.12.2008 г. съгласно чл.42, т. 8 от ЗАНН или в 3-дневния срок след това съгласно чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Нито в производството пред АНО, нито в съдебното производство касаторът е

доказал твърденията си за различна фактическа обстановка от тази отразена в акта.

Действително в хода на съдебното производство пред СРС е отхвърлено доказателственото му искане за допускане до разпит на двама свидетели. Но доколкото в първоначалната жалба и в повторната молба на жалбоподателя за събиране на гласни доказателства не се сочат фактите и обстоятелствата, които се цели да бъдат установени, касационната инстанция намира, че допуснатото нарушение не е съществено по смисъла на чл. 348, ал.1, т.2 от НПК във връзка с чл. 348, ал.3, т.1 от НПК.

При съставянето на акта и издаването на наказателното постановление не са допуснати други съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на наложената санкция. Неоснователни са оплакванията, съдържащи се в касационната жалба за допуснато нарушение на административнопроизводствените правила при съставянето на АУАН, предвид обстоятелството, че същият е подписан само от един свидетел – очевидец. Съдът намира, че това обстоятелство в конкретния случай не представлява съществен порок, тъй като съгласно чл. 43, ал.1 от ЗАНН е необходимо актът да бъде подписан от поне един от свидетелите, посочени в него, което е достатъчно за неговата валидност. Критерият за същественост или не на процесуалното нарушение е обстоятелството дали нарушението е от категорията на тези, допускането, на които е ограничило правото на защита на лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана.

В конкретния случай както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна - посочена е дата и мястото на неговото извършване, обстоятелствата, при които е извършено. В тази връзка не представлява съществено нарушение на ЧЛ. 42 от ЗАНН непосочването на броя на пътуващите в автомобила пътници. Не се констатира несъответствие в описанието на нарушението в акта и в НП. Неоснователни са оплакванията на касатора за ненадлежност на реквизитите им по чл. 42, т. 4, респ. по чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Същите не са формално нередовни и не опорочават административнонаказателното производство.

При постановяване на решението си, касационната инстанция следва да съобрази и направените изменения и допълнения в ЗДвП, приети със ЗИДЗДвП, обн. ДВ, бр. 10 от 01.02.2011 г. В съответствие с тези изменения за извършеното нарушение по чл. 21, ал.1 от ЗДвП се предвижда съгласно чл. 182, ал.1, т. 4 от ЗДвП единствено налагането на административно наказание глоба, без лишаване от правоуправление на моторно превозно средство. Това предполага приложимостта на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, като атакуваният съдебен акт следва да бъде отменен в частта, в която е потвърдено наказателното постановление относно кумулативно наложената на Д. Г. санкция „лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец“. В останалата част – относно потвърдената глоба, решението следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл.

63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, V-ти касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение от 06.10.2010 г., постановено по НАХД № 1350/2009 г. на СРС, НК, 95 с-в, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № 171377/19.12.2008г. на заместник-началника на О. – С., с което Д. В. Г. е лишен от право да управлява МПС за срок от един месец и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 171377/19.12.2008г. на заместник-началника на О. – С. в частта му, с която Д. В. Г., на основание чл. 182, ал.1, т. 4 от ЗДвП е лишен от право да управлява МПС за срок от един месец.

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.10.2010 г., постановено по НАХД № 1350/2009 г. на СРС, НК, 95 с-в, в останалата му част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: